

[Tinning]

res egen hverdag. Det er det, både Århusordningen og det andet forslag handler om.

Jeg er glad for den forholdsvis positive modtagelse, de to forslag har fået.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg er lidt ked af den sammenkobling, hr. Tinning i sin svartale foretog mellem mit navn og sine advarsler imod udnyttelsen af systemet vedrørende beslutningsforslag nr. B 98 om renovering eller istandgørelse af boliger. Jeg vil gerne citere, hvad jeg sagde i første omgang, mest af hensyn til historieskrivningen, men også for at undgå eller forebygge misforståelser og klandringer af, hvad vi mener, og hvad vi har sagt.

Det, jeg sagde i første omgang, var: der kan vel tænkes situationer, hvor den eksisterende bolig kun kan gøres handicapegnet ved anvendelse af så store ressourcer, at flytning til anden bolig må anses for rimelig og nødvendig – og så kommer det: naturligvis en anden bolig efter den handicappedes eget ønske, så vidt det er muligt. Det synes jeg er lidt mere nuanceret, lidt mere imødekommende end den mulige antydning, der lå i hr. Tinnings bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg er ked af det, hvis jeg har fortolket hr. Qvist Jørgensens bemærkninger skarpt, end der egentlig var belæg for. Jeg synes ikke, vi skal bevæge os ude i pindehuggeri vedrørende de præcise formuleringer.

Det, hr. Qvist Jørgensen nu læser op, siger, at der kan tænkes eksempler, hvor det ikke er så godt, og så må man tilbyde noget andet, som er efter den handicappedes ønske, så vidt det er muligt. Det er nogle forbehold, jeg ikke ville tage.

Jeg mener, at det, det handler om, er: lad os nu se i praksis, hvordan vi kan blive enige om at udforme bestemmelserne, for jeg er helt enig med hr. Qvist Jørgensen i, at man kan tænke sig de mest uhyrlige ting. Det, der er vigtigt – det tror jeg vi er enige om helt principielt, det har jeg forstået på hr. Qvist Jørgensen – er at give handicappede muligheder for selv at bestemme over deres tilværelse.

Jeg er ked af, hvis jeg fik fremstillet hr. Qvist Jørgensens reaktioner for negativt. Det er kun i min interesse at forstå det præcist, jo mere positivt, jo bedre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folkebeslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om handicappedes adgang til fysioterapi.

Af Tinning (VS) m.fl.
(Fremsat 11/2 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Min kollega indenrigsministeren har ikke mulighed for at være til stede her i dag i folketinget – der er en landsforening, der har et arrangement, hvor han er forpligtet til at være til stede – men han har bedt mig om at gøre nogle bemærkninger om dette beslutningsforslag om handicappedes adgang til fysioterapi.

Regeringen har meget stor sympati for tanken om at forbedre behandlingsmulighederne i den primære sundhedstjeneste for svært bevægeshandicappede. Med en sådan indsats vil man kunne lette den daglige tilværelse for en i forvejen vanskeligt stillet befolkningsgruppe, og man vil samtidig kunne medvirke til at udskyde hospitalsindlæggelse eller optagelse på en social institution.

Et centralt led i den omstilling, sundhedsvæsenet vil gennemløbe i de kommende år,